

Dziennik Urzędowy

L 149

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

8 czerwca 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 464/2012 z dnia 22 maja 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości** 1
- ★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾** 4

Cena: 3 EUR

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 464/2012

z dnia 22 maja 2012 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół ustaleń między Stanami Zjednoczonymi Ameryki i Komisją Europejską dotyczący przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty ze Wspólnot Europejskich został zatwierdzony przez Radę pismem z dnia 12 maja 2009 r. i podpisany w Genewie w dniu 13 maja 2009 r. („protokół ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi”). Celem protokołu ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi jest rozwiązanie długotrwałego sporu, toczącego się przed Światową Organizacją Handlu (WTO), między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie stosowania hormonów w produkcji wołowiny, Wspólnoty Europejskie – Środki dotyczące mięsa i produktów mięsnych (*European Communities – Measures Concerning Meat and Meat Products (Hormones)* (DS 26)).
- (2) Rząd Kanady i Komisja Europejska osiągnęły porozumienie, które zawarto w Protokole ustaleń między rządem Kanady i Komisją Europejską dotyczącym przywozu

wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Kanadę na niektóre produkty z Unii Europejskiej, który został podpisany w Genewie w dniu 17 marca 2011 r. („protokół ustaleń z Kanadą”). Protokół ustaleń z Kanadą określa harmonogram działań przewidzianych w odniesieniu do przywozu wołowiny wysokiej jakości do Unii Europejskiej oraz poziomu podwyższonych ceł nakładanych przez Kanadę w odniesieniu do niektórych produktów z Unii w związku ze sporem przed WTO (*European Communities – Measures Concerning Meat and Meat Products (Hormones)* (DS 48)).

- (3) W protokole ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi oraz w protokole ustaleń z Kanadą przewidziano trój etapowy mechanizm, w ramach którego stopniowo obniżane będą sankcje nałożone przez Stany Zjednoczone i Kanadę na niektóre produkty z Unii zgodnie z upoważnieniem WTO z 1999 r. W tym zakresie Unia powinna stopniowo zwiększać autonomiczny kontyngent taryfowy na wołowinę otrzymywaną z bydła chowanego bez wykorzystania hormonów wzrostu i w pełni zgodną z innymi wymogami przywozowymi Unii.
- (4) Po podpisaniu protokołu ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi, w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 617/2009 ⁽²⁾ otwarto roczny wspólnotowy kontyngent taryfowy na przywóz 20 000 ton (etap pierwszy), wyrażonych w masie produktu, wysokiej jakości świeżej, schłodzonej lub zamrożonej wołowiny objętej kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 i 0206 29 91.
- (5) Harmonogram ustalony w protokole ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi przewiduje zwiększenie wielkości rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz o 25 000 ton wraz z rozpoczęciem przez obie strony drugiego etapu realizacji tego protokołu, który zakłada zniesienie przez Stany Zjednoczone pozostałych nałożonych przez nie sankcji.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. (dotychczas niepublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2012 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 1.

- (6) Protokół ustaleń z Kanadą przewiduje zwiększenie pierwotnej wielkości 20 000 ton wysokiej jakości wołowiny o 1 500 ton. Przewiduje on także zniesienie przez Kanadę wszystkich pozostałych sankcji niezwłocznie po podpisaniu protokołu ustaleń z Kanadą.
- (7) Harmonogram ustanowiony w protokole ustaleń z Kanadą przewiduje dalsze zwiększenie wielkości rocznego kontyngentu taryfowego o 1 700 ton wraz z rozpoczęciem przez obie strony drugiego etapu realizacji protokołu ustaleń z Kanadą.
- (8) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 617/2009 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. W szczególności należy upoważnić Komisję do zawieszenia kontyngentu taryfowego na przywóz, w całości lub w części, jeśli Stany Zjednoczone lub Kanada nie podejmą lub nie będą kontynuować działań przewidzianych, odpowiednio, w protokole ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi lub w protokole ustaleń z Kanadą. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 617/2009,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 617/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym otwiera się roczny unijny kontyngent taryfowy, o numerze porządkowym 09.4449, na przywóz 21 500 ton, wyrażonych w masie produktu, wysokiej jakości wołowiny świeżej, schłodzonej lub zamrożonej, objętej kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 i 0206 29 91.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Z dniem 1 sierpnia 2012 r. roczny unijny kontyngent taryfowy na przywóz, o którym mowa w ust. 1, zostaje zwiększony do 48 200 ton, wyrażonych w masie produktu.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Kontyngent taryfowy na przywóz, o którym mowa w art. 1, jest zarządzany przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 2a ust. 2.

2. Komisja może zawiesić stosowanie kontyngentu taryfowego na przywóz, o którym mowa w art. 1, w drodze aktów wykonawczych, w całości lub w części, w przypadku gdy Stany Zjednoczone albo Kanada nie podejmą działań przewidzianych, odpowiednio, w protokole ustaleń między Stanami Zjednoczonymi i Komisją Europejską^(*) lub w protokole ustaleń między rządem Kanady i Komisją Europejską^(**). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 2a ust. 2.

(*) Protokół ustaleń między Stanami Zjednoczonymi Ameryki i Komisją Europejską dotyczący przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty ze Wspólnot Europejskich, zatwierdzony przez Radę pismem z dnia 12 maja 2009 r. i podpisany w Genewie w dniu 13 maja 2009 r.

(**) Protokół ustaleń między rządem Kanady i Komisją Europejską dotyczący przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Kanadę na niektóre produkty z Unii Europejskiej, podpisany w Genewie w dniu 17 marca 2011 r.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 195 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011^(*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 22 maja 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 465/2012

z dnia 22 maja 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004**(Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 48,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby uwzględnić zmiany prawne w niektórych państwach członkowskich oraz zagwarantować zainteresowanym stronom pewność prawa, należy dostosować rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁽²⁾ i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009⁽³⁾.
- (2) Od Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego otrzymano odpowiednie propozycje dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w celu ulepszenia i modernizacji prawa Unii, które to propozycje zostały zawarte w niniejszym rozporządzeniu.
- (3) Zmiany realiów społecznych mogą wpływać na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego. Aby na nie zareagować, niezbędne jest wprowadzenie zmian w zakresie ustalania mającego zastosowanie ustawodawstwa oraz zasiłków dla bezrobotnych.
- (4) Pojęcie „portu macierzystego” załogi lotniczej i personelu pokładowego w prawie unijnym zdefiniowane jest w załączniku III do rozporządzenia Rady (EWG)

nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego⁽⁴⁾. Aby ułatwić stosowanie tytułu II rozporządzenia (WE) nr 883/2004 do tej grupy osób, uzasadnione jest wprowadzenie specjalnego przepisu, na którego mocy pojęcie portu macierzystego stanie się kryterium służącym do określenia ustawodawstwa mającego zastosowanie do załogi lotniczej i personelu pokładowego. Jednakże określenie ustawodawstwa mającego zastosowanie do załogi lotniczej i personelu pokładowego powinno mieć charakter stabilny, a zasada portu macierzystego nie powinna powodować częstych zmian mającego zastosowanie ustawodawstwa w związku z systemem pracy lub okresowym zapotrzebowaniem w tym sektorze.

- (5) W sytuacji gdy dana osoba pracuje w dwóch lub więcej państwach członkowskich, należy wyjaśnić, że warunek wykonywania „znaczącej części pracy” w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ma zastosowanie także do osób pracujących w różnych przedsiębiorstwach lub dla różnych pracodawców.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 należy zmienić poprzez dodanie do niego nowego przepisu zapewniającego, że pracownik przygraniczny prowadzący działalność na własny rachunek, który staje się całkowicie bezrobotnym, otrzyma świadczenie, jeśli spełnił okresy ubezpieczenia jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek lub okresy pracy na własny rachunek uznawane do celów przyznawania zasiłku dla bezrobotnych we właściwym państwie członkowskim, a w państwie członkowskim zamieszkania nie ma systemu zasiłków dla bezrobotnych obejmującego osoby prowadzące działalność na własny rachunek. Przepis ten należy po dwóch latach wdrażania poddać rewizji na podstawie doświadczenia i w razie konieczności należy go zmienić.
- (7) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) słowa „Komisja Wspólnot Europejskich” zastępuje się w całym tekście słowami „Komisja Europejska”;

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 10 maja 2012 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4.

2) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(18b) W załączniku III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (*) pojęcie »portu macierzystego« załogi lotniczej i personelu pokładowego zdefiniowane jest jako miejsce wskazane przez operatora członkowi załogi, z którego członek załogi zazwyczaj rozpoczyna i w którym kończy okres służby lub serię okresów służby, i w którym w zwykłych warunkach operator nie odpowiada za zakwaterowanie danego członka załogi. Aby ułatwić stosowanie tytułu II niniejszego rozporządzenia do załogi lotniczej i personelu pokładowego, uzasadnione jest wykorzystanie pojęcia »portu macierzystego« jako kryterium służącego do określenia ustawodawstwa mającego zastosowanie do załogi lotniczej i personelu pokładowego. Jednakże określenie ustawodawstwa mającego zastosowanie do załogi lotniczej i personelu pokładowego powinno mieć charakter stabilny, a zasada portu macierzystego nie powinna powodować częstych zmian mającego zastosowanie ustawodawstwa w związku z systemem pracy lub okresowym zapotrzebowaniem w tym sektorze.

(*) Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Oświadczenia państw członkowskich dotyczące zakresu niniejszego rozporządzenia

1. Państwa członkowskie powiadamiają pisemnie Komisję Europejską o oświadczeniach złożonych zgodnie z art. 1 lit. l), o ustawodawstwie i systemach, o których mowa w art. 3, o zawartych konwencjach, o których mowa w art. 8 ust. 2, o świadczeniach minimalnych, o których mowa w art. 58, i o braku systemu ubezpieczeń, o którym mowa w art. 65a ust. 1, jak też o istotnych zmianach. W powiadomieniach tych określa się datę, od której niniejsze rozporządzenie stosować się będzie do systemów wskazanych przez państwa członkowskie.

2. Powiadomienia te przedkładane są corocznie Komisji Europejskiej i stanowią przedmiot koniecznego ogłoszenia.”;

4) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Praca w charakterze członka załogi lotniczej lub personelu pokładowego, wykonywana w lotniczym transporcie pasażerów lub towarów, jest uznawana za pracę wykonywaną w państwie członkowskim, w którym znajduje się port macierzysty, zgodnie z definicją zawartą w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 3922/91.”;

5) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która wykonuje działalność jako pracownik najemny w państwie członkowskim w imieniu pracodawcy, który normalnie prowadzi tam swą działalność, a która jest delegowana przez tego pracodawcę do innego państwa członkowskiego do wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy, nadal podlega ustawodawstwu pierwszego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidywany czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy i że osoba ta nie jest wysłana, by zastąpić inną delegowaną osobę.”;

6) art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub więcej państwach członkowskich, podlega:

a) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym państwie członkowskim; lub

b) jeżeli nie wykonuje znacznej części pracy w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania:

(i) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, jeżeli jest zatrudniona przez jedno przedsiębiorstwo lub jednego pracodawcę; lub

(ii) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstw lub pracodawców, jeżeli jest zatrudniona przez co najmniej dwa przedsiębiorstwa lub co najmniej dwóch pracodawców, których siedziba lub miejsce wykonywania działalności znajduje się tylko w jednym państwie członkowskim; lub

(iii) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, innego niż państwo członkowskie jej zamieszkania, jeżeli jest zatrudniona przez dwa lub więcej przedsiębiorstw lub dwóch lub więcej pracodawców, których siedziba lub miejsce wykonywania działalności znajduje się w dwóch państwach członkowskich, z których jedno jest państwem członkowskim jej zamieszkania; lub

(iv) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli jest zatrudniona przez dwa lub więcej przedsiębiorstw lub dwóch lub więcej pracodawców, a co najmniej dwa z tych przedsiębiorstw lub dwóch z tych pracodawców mają siedzibę lub miejsce wykonywania działalności w różnych państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania.”;

7) art. 36 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Właściwa instytucja nie może odmówić wydania zezwolenia przewidzianego w art. 20 ust. 1 osobie, która uległa wypadkowi przy pracy lub zapadła na chorobę zawodową a która ma prawo do świadczeń udzielanych na rachunek tej instytucji, jeżeli nie może ona otrzymać leczenia odpowiedniego do jej stanu w państwie członkowskim, w którym osoba ma miejsce zamieszkania, w terminie uzasadnionym z medycznego punktu widzenia, z uwzględnieniem jej aktualnego stanu zdrowia i prawdopodobnego przebiegu choroby.”;

8) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 63

Przepisy szczególne w odniesieniu do uchylecia zasad zamieszkania

Do celów niniejszego rozdziału art. 7 ma zastosowanie wyłącznie w przypadkach przewidzianych w art. 64, 65 i 65a oraz w granicach określonych w tych artykułach.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 65a

Przepisy szczególne w odniesieniu do pracowników przygranicznych prowadzących działalność na własny rachunek, którzy stali się osobami całkowicie bezrobotnymi, jeśli w państwie członkowskim zamieszkania nie ma systemu zasiłków dla bezrobotnych obejmującego osoby prowadzące działalność na własny rachunek

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 65 całkowicie bezrobotny, który jako pracownik przygraniczny spełnił ostatnio okresy ubezpieczenia jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek lub okresy pracy na własny rachunek uznawane do celów przyznawania zasiłku dla bezrobotnych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie jej miejsca zamieszkania i którego państwo członkowskie zamieszkania powiadomiło o tym, że nie ma możliwości, aby jakkolwiek kategoria osób prowadzących działalność na własny rachunek została objęta systemem zasiłków dla bezrobotnych tego państwa członkowskiego, rejestruje się w służbach zatrudnienia państwa członkowskiego, w którym ostatnio prowadził działalność na własny rachunek, oddaje się do dyspozycji tych służb oraz, podczas gdy ubiega się on o zasiłki, przestrzega przez cały czas warunków określonych na podstawie ustawodawstwa tego państwa. Całkowicie bezrobotny może dodatkowo pozostawać w dyspozycji służb zatrudnienia państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.

2. Całkowicie bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 1, świadczenia zapewnia państwo członkowskie, którego ustawodawstwu ostatnio podlegał, zgodnie ze stosowanym przez to państwo członkowskie ustawodawstwem.

3. Jeżeli całkowicie bezrobotny, o którym mowa w ust. 1, nie chce oddać się do dyspozycji lub pozostawać w dyspozycji służb zatrudnienia państwa członkowskiego, w którym prowadził ostatnio działalność, po zarejestrowaniu się w tych służbach i pragnie poszukiwać pracy w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, wówczas stosuje się odpowiednio art. 64 z wyjątkiem art. 64 ust. 1 lit. a). Właściwa instytucja może przedłużyć okres, o którym mowa w pierwszym zdaniu art. 64 ust. 1 lit. c), do końca okresu, podczas którego dana osoba ma prawo do świadczeń.”;

10) art. 71 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Administracyjna podejmuje decyzje większością kwalifikowaną zgodnie z definicją zawartą w traktatach, z wyjątkiem przyjmowania swojego regulaminu, który jest uchwalany za wspólnym porozumieniem jej członków.

Decyzje dotyczące spraw wykładni, o których mowa w art. 72 lit. a), stanowią przedmiot koniecznego ogłoszenia.”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 87a

Przepisy przejściowe dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) nr 465/2012

1. Jeżeli w wyniku wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 465/2012 dana osoba, zgodnie z przepisami tytułu II niniejszego rozporządzenia, podlega ustawodawstwu innego państwa członkowskiego niż państwo, którego ustawodawstwu osoba ta podlegała przed tym dniem wejścia w życie, ustawodawstwo państwa członkowskiego mające zastosowanie przed tym dniem, ma nadal zastosowanie w stosunku do tej osoby przez okres przejściowy trwający tak długo, jak dana sytuacja pozostaje niezmieniona, a w każdym razie nie dłużej niż dziesięć lat od daty wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 465/2012. Osoba zainteresowana może wystąpić z wnioskiem o niestosowanie w stosunku do niej okresu przejściowego. Taki wniosek powinien zostać złożony w instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę państwa członkowskiego miejsca zamieszkania. Wnioski złożone do dnia 29 września 2012 r. uważa się za wywołujące skutek od dnia 28 czerwca 2012 r. Wnioski złożone po dniu 29 września 2012 r. wywołują skutek pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały złożone.

2. Nie później niż dnia 29 czerwca 2014 r. Komisja Administracyjna dokona oceny wykonania przepisów ustanowionych w art. 65a niniejszego rozporządzenia oraz przedstawi sprawozdanie na temat ich stosowania. Na podstawie tego sprawozdania Komisja Europejska może w stosownych przypadkach przedstawić wnioski w celu zmiany tych przepisów.”;

12) w załącznikach X i XI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 987/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) ustawodawstwo państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, jeżeli zainteresowany wykonuje pracę najemną lub pracę na własny rachunek w dwóch lub więcej państwach członkowskich i wykonuje część swej pracy lub prac w państwie członkowskim miejsca zamieszkania lub w przypadku, gdy osoba zainteresowana nie wykonuje pracy najemnej ani pracy na własny rachunek;

c) we wszystkich innych przypadkach ustawodawstwo państwa członkowskiego, o którego zastosowanie wystąpiono najpierw, w przypadku gdy osoba zainteresowana wykonuje pracę lub prace w dwóch lub więcej państwach członkowskich.”;

2) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów stosowania art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego osoba, która »normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub więcej państwach członkowskich«, oznacza osobę, która równocześnie lub na zmianę wykonuje jedną lub kilka odrębnych prac w dwóch lub więcej państwach członkowskich w tym samym lub kilku przedsiębiorstwach lub dla jednego lub kilku pracodawców”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5a. Do celów stosowania tytułu II rozporządzenia podstawowego »siedziba lub miejsce wykonywania działalności« odnosi się do siedziby lub miejsca prowadzenia działalności, w którym podejmowane są zasadnicze decyzje dotyczące przedsiębiorstwa i sprawowane są funkcje jego administracji centralnej.

Do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego będący pracownikiem najemnym członek załogi lotniczej lub personelu pokładowego pracujący w lotniczym transporcie pasażerów lub towarów w dwóch lub więcej państwach członkowskich podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się port macierzysty w rozumieniu załącznika III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (*).

5b. Praca o charakterze marginalnym nie będzie brana pod uwagę do celów określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa na mocy art. 13 rozporządzenia podstawowego. Art. 16 rozporządzenia wykonawczego stosuje się we wszystkich przypadkach objętych niniejszym artykułem.

(*) Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4.”;

3) art. 15 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Instytucja ta wydaje zainteresowanemu poświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, i niezwłocznie udostępnia informacje dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do tej osoby, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) lub art. 12 rozporządzenia podstawowego, instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca.”;

4) art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów stosowania art. 62 ust. 3 rozporządzenia podstawowego właściwa instytucja państwa członkowskiego, którego ustawodawstwu zainteresowany podlegał ze względu na ostatnio wykonywaną pracę najemną lub pracę na własny rachunek, dostarcza niezwłocznie instytucji miejsca zamieszkania, na jej wniosek, wszystkie informacje niezbędne do wyliczenia zasiłku dla bezrobotnych, które można uzyskać w państwie członkowskim, w którym się znajduje, a w szczególności dotyczących wysokości otrzymanego wynagrodzenia lub dochodów z tytułu prowadzenia działalności.”;

5) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Aby móc korzystać z przepisów art. 64 lub art. 65a rozporządzenia podstawowego, bezrobotny udający się do innego państwa członkowskiego powiadamia przed wyjazdem właściwą instytucję i występuje o wydanie dokumentu poświadczającego, iż jest on nadal uprawniony do świadczeń na warunkach określonych w art. 64 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Ust. 2–6 stosuje się odpowiednio w sytuacji przewidzianej przepisami art. 65a ust. 3 rozporządzenia podstawowego.”;

6) art. 56 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy bezrobotny postanawia, zgodnie z art. 65 ust. 2 lub art. 65a ust. 1 rozporządzenia podstawowego, oddać się do dyspozycji służb zatrudnienia również w państwie członkowskim, które nie zapewnia świadczeń, przez zarejestrowanie się tam jako osoba poszukująca pracy, informuje o tym instytucję oraz służby zatrudnienia państwa członkowskiego zapewniającego świadczenia.

Na wniosek służb zatrudnienia państwa członkowskiego, które nie zapewnia świadczeń, służby zatrudnienia państwa członkowskiego zapewniającego świadczenia przekazują odpowiednie informacje na temat rejestracji bezrobotnego i poszukiwania przez niego zatrudnienia.

2. W przypadku gdy ustawodawstwo mające zastosowanie w zainteresowanych państwach członkowskich

wymaga od bezrobotnego spełnienia pewnych obowiązków lub podjęcia pewnych działań związanych z poszukiwaniem pracy, pierwszeństwo mają obowiązki lub podejmowane przez bezrobotnego działania związane z poszukiwaniem pracy w państwie członkowskim zapewniającym świadczenia.

Niespełnienie przez bezrobotnego wszystkich obowiązków lub niepodjęcie wszystkich działań związanych z poszukiwaniem pracy w państwie członkowskim, które nie zapewnia świadczeń, nie wpływa na świadczenia przyznawane w innym państwie członkowskim.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 22 maja 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku X wprowadza się następujące zmiany:

a) w pozycji „NIDERLANDY” lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Ustawa o wspieraniu pracy i zatrudnienia młodych osób niepełnosprawnych z dnia 24 kwietnia 1997 r. (Wet Wajong);

b) w pozycji „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO”:

(i) skreśla się lit. c);

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„e) Uzależniony od wysokości dochodu zasiłek dochodowy dla osób niepracujących (ustawa o reformie systemu opieki społecznej z 2007 r. i ustawa o reformie systemu opieki społecznej dla Irlandii Północnej z 2007 r.);”;

2) w załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:

a) w pozycji „NIEMCY” pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie naruszając przepisów art. 5 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz art. 7 Sozialgesetzbuch VI (Kodeks Prawa Socjalnego tom VI), osoba ubezpieczona obowiązkowo w innym państwie członkowskim lub otrzymująca emeryturę na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego może przystąpić do systemu ubezpieczenia dobrowolnego w Niemczech.”;

b) w pozycji „FRANCJA” skreśla się pkt 1;

c) w pozycji „NIDERLANDY” wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 1 skreśla się lit. g);

(ii) w pkt 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„h) Do celów art. 18 ust. 1 niniejszego rozporządzenia osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego załącznika, przebywające czasowo w Niderlandach, są uprawnione do świadczeń rzeczowych zgodnie z polisą oferowaną ubezpieczonym w Niderlandach przez instytucję ich miejsca pobytu, z uwzględnieniem art. 11 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 19 ust. 1 Zorgverzekeringswet (ustawy ogólnej o ubezpieczeniach zdrowotnych), a także do świadczeń rzeczowych określonych w Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (ustawie ogólnej o ubezpieczeniu od szczególnych kosztów medycznych).”;

(iii) w pkt 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w wyrażeniu wprowadzającym oraz w lit. a) tekst „(holenderska ustawa o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym)” zastępuje się tekstem „(ustawa ogólna o ubezpieczeniu emerytalnym)”;

b) w akapicie pierwszym lit. b) słowa „wspomnianej ustawy” zastępuje się słowami „powyższej ustawy”;

c) w akapicie drugim lit. g) tekst „(holenderska ustawa ogólna o osobach pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)” zastępuje się tekstem „(ustawa ogólna dotycząca osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)”;

(iv) w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w wyrażeniu wprowadzającym, tekst „(holenderska ustawa ogólna o ubezpieczeniu osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)” zastępuje się tekstem „(ustawa ogólna dotycząca osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)”;
- b) w akapicie pierwszym lit. d) słowa „tej ustawie” zastępuje się słowami „powyższej ustawie”;

(v) w pkt 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. a) ppkt (i) tiret pierwsze tekst „(ustawa o niezdolności do pracy)” zastępuje się tekstem „(ustawa o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy)”;
 - b) w lit. a) ppkt (ii) tekst „(ustawa o niezdolności do pracy w przypadku osób prowadzących działalność na własny rachunek)” zastępuje się tekstem „(ustawa o świadczeniach z tytułu niepełnosprawności dla osób pracujących na własny rachunek)”.
-

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

